

PB 2013, afl. 4 - Sign. - Nadeelcompensatie

PB 2013, afl. 4

Gegevens

Publicatie

PB 2013, afl. 4

Jaargang

2013

Trefwoorden

nadeelcompensatie, Marskramer, schade

Op grond van artikel 2 van de ANV kent het college degene die schade lijdt of zal lijden als gevolg van een gemeentelijk werk, op verzoek een vergoeding toe, voor zover de schade redelijkerwijze niet of niet geheel ten laste van een verzoeker behoort te blijven. De Marskramer B.V. heeft het college verzocht om vergoeding van schade in verband met het project Fonteyne. Het project Fonteyne in de binnenstad van Vlissingen omvat de aanleg van een tweelaagse ondergrondse parkeergarage met 310 parkeerplaatsen, nieuwbouw voor winkelruimte en woningen en de herinrichting van openbaar gebied. De werkzaamheden hebben plaatsgevonden in de periode 2003-2007. Op 6 november 2007 heeft de gemeenteraad van Vlissingen de Algemene Nadeelcompensatieverordening Vlissingen (ANV) vastgesteld en van toepassing verklaard op het project Fonteyne. De Marskramer exploiteert een winkel in huishoudelijke goederen, glas, porselein, aardewerk, tuinmeubelen en speelgoed aan de Lange Zelke 18 te Vlissingen. De vestiging is een filiaal van De Marskramer B.V., gevestigd te Gouda. Enig aandeelhouder en bestuurder van deze B.V. is de besloten vennootschap Blokker Holding. De Marskramer heeft een verzoek om nadeelcompensatie ingediend. Het college heeft het verzoek van De Marskramer om vergoeding van schade afgewezen onder verwijzing naar de adviezen van de SAOZ. Het door De Marskramer geleden nadeel is zodanig gering indien dit wordt afgezet tegen de omzetten en daaraan gerelateerde brutowinsten van Blokker Holding B.V., dat dit nadeel niet kan worden geacht het normaal ondernemersrisico van De Marskramer te hebben overschreden. De vestiging aan de Lange Zelke 18 is een filiaal van de winkelketen van De Marskramer en staat onder direct beheer van De Marskramer. Het winkelfiliaal is zowel in economische als in juridische zin een onlosmakelijk onderdeel van De Marskramer B.V. en vormt als zodanig geen zelfstandige entiteit. Dat, zoals de Marskramer betoogt, het filiaal een afzonderlijk geadmistreerde eenheid vormt, is onvoldoende reden het geleden nadeel te relateren aan de omzet en brutowinst van het winkelfiliaal zelf. De schade manifesteert zich, evenals een eventuele vergoeding ervan, op het niveau van De Marskramer B.V. Anders dan de rechtbank heeft overwogen, ligt het derhalve in de rede dat het college bij de beantwoording van de vraag of de gestelde schade voor vergoeding in aanmerking komt het door het winkelfiliaal geleden nadeel als gevolg van de werkzaamheden relateert aan de omzetten en daaraan gerelateerde brutowinsten van De Marskramer B.V. Daarbij heeft het college, anders dan de rechtbank heeft overwogen, niet in strijd gehandeld met de kortingsmethode die het in de overige gevallen, die geen ketenwinkels betreffen, heeft toegepast. Het betoog van De Marskramer dat geen rekening mag worden gehouden met de omstandigheid dat het winkelfiliaal te Vlissingen deel uitmaakt van de onderneming De Marskramer die een keten van winkels exploiteert, faalt omdat het de keuze van De

Marskramer is geweest om het winkelfiliaal te Vlissingen niet in een afzonderlijke rechtspersoon onder te brengen dan wel voor rekening en risico door een zelfstandig filiaalhouder te laten exploiteren. Het beroep dat De Marskramer doet op het arrest van Hoge Raad van 3 april 1998 (AB 1998, 256) gaat niet op omdat anders dan in deze zaak in genoemd arrest de benadeelde werd getroffen door een plotseling opgelegd verbod met blijvend nadelige gevolgen.

Noot van de redacteur (RB)

In deze uitspraak gaat het om de vraag of de schade die De Marskramer B.V. lijdt moet worden afgezet tegen de omzet van het betreffende filiaal van De Marskramer te Vlissingen, tegen de omzet van De Marskramer B.V. of tegen de omzet van de holding van De Marskramer B.V., de besloten vennootschap Blokker Holding. Dat is van belang omdat geen planschade wordt vergoed indien de schade zodanig gering is dat deze het normaal ondernemersrisico niet overstijgt. De vraag is dan ook tegen welke omzet de schade moet worden afgezet. Op filiaalniveau zal schade als gevolg van een planologische wijziging immers een veel grotere invloed op de omzet hebben dan op de totale omzet van de vennootschap waar het filiaal onderdeel van uitmaakt. Marskramer betoogt dat het filiaal een afzonderlijk geadmistreerde eenheid vormt en om die reden het geleden nadeel moet worden gerelateerd aan de omzet en brutowinst van het winkelfiliaal zelf. Daar gaat de Afdeling niet in mee. Het winkelfiliaal is zowel in economische als in juridische zin een onlosmakelijk onderdeel van De Marskramer B.V. en vormt als zodanig geen zelfstandige entiteit. Dat is dus het criterium waaraan de Afdeling toetst. De schade manifesteert zich, evenals een eventuele vergoeding ervan, op het niveau van De Marskramer B.V. en niet op het niveau van het filiaal zelf. Het college had ten onrechte bij de beantwoording van de vraag of de gestelde schade voor vergoeding in aanmerking komt het geleden nadeel als gevolg van de werkzaamheden gerelateerd aan de omzetten en daaraan gerelateerde brutowinsten van Blokker Holding B.V. In dit geval gaat het om planschade, maar een enigszins vergelijkbare casus deed zich onlangs ook voor in het kader van Werkijdverkorting. Het ging in die procedure om de vraag of de terugval van de arbeidscapaciteit binnen een supermarktconcern moest worden afgezet tegen de terugval van de capaciteit van het betreffende filiaal of tegen de terugval van de capaciteit van de vennootschap waar alle vestigingen onderdeel van uitmaken. In die procedure komt de rechtbank 's-Hertogenbosch tot de conclusie dat de terugval van de arbeidscapaciteit moet worden afgezet tegen de arbeidscapaciteit van de gehele vennootschap en niet enkel tegen de terugval van de arbeidscapaciteit van het betreffende filiaal (Rb. 8 oktober 2012, [LJN BY0175](#)). Uit deze uitspraken kan ook worden opgemaakt dat het voor De Marskramer mogelijk anders zou zijn geweest als zij alle filialen in aparte vennootschappen had ondergebracht. Dat zou zowel in deze zaak als de zaak van de Werkijdverkorting tot een andere uitkomst kunnen leiden. In dat geval zou er namelijk sprake kunnen zijn van een zelfstandige entiteit.

(ABRvS 13 maart 2013, zaaknummers [201202449/1/T1/A2](#) en [201202459/1/T1/A2](#))